

RENAȘTEREA

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
— Abonamentul: 450 Lei la an —

Redactor: Protoereu D. ANTAL
CLUJ, Strada Iuliu Maniu Nr. 31

CUPRINSUL:

Pr. Ion Bunea: Conștiința de clasă a preoțimii. — *Pr. V. Ștefănescu:* Secetă de conferințe. — *Prof. A. Buzdug:* O carte nouă. — *Volbură Poiună Năsturaș:* O biografie a preoțimei din generația Unirii (Apel). — *Pr. Ioan Lazar:* Cerc pastoral în parohia Geaca. — *Coresp.:* Cerc pastoral în parohia Gârbova-de-sus. — Bibliografie. — Cronică. — Concurs pentru primirea de studenți în Academia teologică ort. din Cluj. — Copie de pe adresa Cassei Naționale de Economii și Cecuri Poștale.

Conștiința de clasă a preoțimii.

O problemă de actualitate care se pune în discuție și formează centrul preocupărilor sociologice, este problema conștiinței sociale. Ea are o realitate stringentă și se impune ca o trăire supraindividuală membrilor cari alcătuiesc o grupare consistentă, cu principii, dacă nu unitare, cel puțin similare și cu scopuri comune.

Interpretările cari s'au dat acestui fenomen au variat. Investigațiile științei sociologice au dat rezultate lipsite de întru-chiparea adevărului integral, privind problema pe o singură latură. E destul să privim cele două puncte de vedere reprezentate de sociologii francezi: *G. Tarde* și *E. Durkheim*. Primul susține că fenomenul conștiinței sociale provine din contactul și sugestia conștiințelor singuratică, creind o stare de spirit care se răspândește la toți membrii unui grup. Imitația contribuie după Tarde la uniformizarea credințelor și dorințelor oamenilor, produce conștiința socială. După concepția lui Durkheim, conștiința socială e reflexul colectivității, trăește în indivizi ca o eflorescență a grupului social (v. P. Andrei: Probleme de sociologie.)

Crâmpoie de adevăr găsim și într'un punct de vedere și în celalalt, dar raportată problema conștiinței de clasă în rândurile preoțimii, constatăm că nu există nici ca o juxtapunere de conștiințe individuale și nici ca un produs al grupului so-

cial. Lipsa ei se datorește slabei organizări profesionale a slujitorilor altarului.

În rândurile preoțimii încă n'a pătruns ideea corporatistă ca o reacțiune contra unor stări anahronice și deadreptul dăunătoare vieții sociale în genere. E timpul să ne pătrundem de necesitatea traducerii în fapt a acestei idei salvatoare din ghiarele politicianismului nervos și anarhic. Azi când o bună parte a preoțimii e înrolată în partide politice — și din darul democrației sunt din belșug, — avem imperioasa datorie să ridicăm glasul nostru de protest, arătând că drumul apucat duce la dezastru. Și duce la un dezastru iremediabil, pentru că preotul înscris într'un partid politic nu convertește pe amicii săi politici la biserică, ci amicii politici îl convertește la practicile infernale ale clubului politic.*)

Politicianismul cu tot cortegiul de racle produce desbinări mari între cetățenii unei comune, iar preotul care are chemarea și căderea de a retușa asperitățile ivite, de a fi un factor de armonie și iubire între oameni, făcând parte dintr'un partid politic, nu va putea să le niveleze. Dacă azi disciplina politică, care în antichitate era apoteozată de cei mai iluștrii gânditori, s'a compromis, confundându-se noțiunea politică cu cea de imoral, exodul preoților din sânul cluburilor politice e reclamat de misiunea duhovnicească pe care o au.

*) N. Crainic: Preotul și politica („Calend.” 12/VI c.)

Obiecțiunea care ar putea fi ridicată a câștigului bisericii de pe urma participării preoților la viața politică, cade dela sine, gândindu-ne la pierderea adânc simțită a beneficiilor pe cari le-am avut dela stat, fiind de față preoți, deputați de club. Mai de grabă înclinăm să credem că va aservi interesele bisericii intereselor politice și va accepta fără protestul convenit teoria „ateismului național“ ticluită de șeful său politic, — după cum relatează dl prof. Nichifor Crainic un caz autentic de afare natură.

Noi preoții avem o asociație, avem o organizație profesională, dar e scindată și în momente hotărâtoare lucrează diametral opus. Avem și nuclee de asociații preoțești, cari ne fac cinste prin nimbul superior în care-și desfășoară activitatea. Ceeace ne lipsește e o asociație unitară pe întreagă țara. Și aceasta o dorim fără a ne gândi să comitem prin strângerea rândurilor un gest de insubordonare față de episcopat, ci de a promova în primul rând interesele cauzei noastre bisericesti și de a produce în sufletul fiecărui preot conștiința rolului ponderos pe care-l are în stat și a responsabilității morale. Strângerea rândurilor într'o singură asociație să fie implicit retragerea în bloc din organizațiile cluburilor politice.

Dacă deschidem paginile istoriei noastre naționale, vom găsi preoțimea din trecut slujind exclusiv două instituții: *Biserica* și *Neamul*, fără a-și vinde conștiința pe taraba cluburilor politice. Ei au înscris în cartea neamului pagini de mucenicie sfântă și de vitejie reputată pe câmpul de luptă (vezi: „Popa Șapcă“ de Dr. V. Pocitan.)

Pe urma lor putem merge și noi, fiindcă via este cutropită de filoxera francmasoneriei, teosofiei, ocultismului, sectelor, bolșevismului, indiferentismului, revizionismului, etc., cari lucrează pentru desființarea proprietății individuale, a familiei, a bisericii, a granițelor și a neamului întreg. Pulverizarea energiei de muncă în frământări de club trebuie substituită cu o muncă constructivă pentru mântuirea sufletelor încredințate spre oblăduire, căci „a mântui un suflet de rătăcire, e de mii de ori mai de preț decât a lupta pentru un scaun de deputat în parlament. Una e lucru dumnezeesc, cealaltă e o deșertăciune oarecare.“*)

*) Nichifor Crainic: „Curentul“ 1929.

Dacă milităm pentru o asociație unitară, o facem *pentru a crea o conștiință de clasă duhovnicească, distinctă, având un mandat ceresc, care să fie îndeplinit în special pe două mari laturi: a propovăduirii și a operei de asistență socială.*

În al doilea rând o facem pentru revendicarea justă a modestelor și fireștilor noastre drepturi pentru existență. Nu e nici o incompatibilitate între a fi preot și a-ți procura strictul necesar pentru satisfacerea exigențelor inerente procesului vieții. Misiunea preoțească poartă în sine pecetea eternității, dar trebuie să fie îndeplinită în cadre speciale, între oameni și prin oameni, iar acestora le trebuie mijloace materiale pentru existență.

Acest îndoit caracter al asociației, de înțelegere a rolului superior, desprins de calcule politice, de însănătoșare morală și de afirmare cu demnitate a modestelor și îndreptățitelor noastre pretențiuni, ar putea să-și găsească expresie într'un cotidian propriu. Apariția lui sub auspiciile Asociației, prin supravegherea și colaborarea celor mai distinși preoți (având de abonați pe toți preoții din țară), ar aduce mult folos atât în ce privesc metodele de lucru, cât și apărarea clasei preoțești de atacul nefast și nedrept, pus la cale de ochiul satanic al hrubelor masonice.

Avem azi un ziar, „Calendarul“, căruia îi datorăm toată recunoștința pentru sprijinul pe care-l face bisericii în genere, dar editarea unui ziar din partea Asociației generale a preoțimii, ar fi un nou sismograf alături de revista oficială a Sf. Sinod în prinderea pulsațiilor vieții sociale, atât sub raportul lor intrinsec cât și în obiectivarea lor în viața de toate zilele.

Problema mi se pare că s'a mai pus în coloanele revistei „Biserica ort. rom.“, dar fără a se ajunge la traducerea ei în fapt împlinit. Prin încercări singuratice nici nu se poate realiza. Numai cu puteri unite se poate presta o muncă sistematică și trainică și numai prin intermediul unei corporații conștientă de îndatoririle ei poate fi concretizată în realizări vizibile. Asociația ar fi singura în măsură s'o facă, pentru a stimula pe membrii ei să persevereze în îndemnul sf. ap. Petru, care zice: „Pentru acest cuvânt puneți și din partea voastră

toată sânguina și adăugați la credința voastră: faptă bună, la faptă bună: conștiința" (2 Petru 1, 5.)

Complexitatea vieții sociale de azi cere dela noi prestații rodnice cu conținut duhovnicesc și nu le vom putea da amăsurat recerințelor fără o conștiință trează a misiunii noastre. Ori aceasta nu se poate crea decât în cadrul unei organizații preoțești bine încheată și printr'un organ de publicitate care să fie expresia legitimă a gândurilor și preocupărilor noastre pentru cauza sfântă pe care o slujim.

Năsăud, 6 Aug. 1933.

Pr. Ion Bunea.

Secetă de conferințe.

Este adevărat că în biserica noastră sunt semne vii, ce vestesc o revărsare de rouă a duhului creștin peste ghețurile sufletești ale lumii de azi, dar tot așa de adevărat este că această mișcare de afirmare a divinilor învățături cere — dela ceice o slujesc — un apostolat luminat, susținut și orientat de toate științele și metodele în pas cu vremea.

Și în loc de aceste împerecheri de gânduri și împletiri de cuvinte să spun de-a dreptul ce-mi stă pe inimă în legătură cu titlul de mai sus. Iată: zilele trecute am stat de vorbă cu un d. învățator ce se întorcea dela unul din cursurile lor de vară. Însuflețit mi-a vorbit de tot bagajul lui intelectual și moral cu care venia dela cursurile dela Sibiu: „Profesori distinși, cărțurari de tot felul, au luat loc în spatele catedrei din fața noastră și — printre paharele cu apă consumată — s'au tratat tot felul de probleme: culturale, sociale, profesionale etc. etc. Însfârșit — termină el — mă întorc la școala mea cu noi puteri de muncă, îmbărbătat sufletește de cece am ascultat și văzut la cursurile noastre.“

O nemângăere mi-a inundat par'că sufletul. Mă gândeam că și preoțimea satelor noastre trăește la o răscruce de veacuri și în zodia atâtor chinuitoare probleme, căror ea trebuie să le dea deslegare.

Și ea, preoțimea, își cheltuiește anual din puterile sale spirituale și intelectuale, căci nu înzadar îi cere apostolul „să se facă tuturor toate, ca pe toți să-i dobândească.“

Și o cerință de demnitate a hainei sale, îl cheamă pe preot a sta pe treapta cea mai de sus, din punct de vedere intelectual și moral, în mijlocul credincioșilor săi și să poată sta de vorbă cu ori-cine și despre ori-ce.

Pentru toate acestea, preocupările personale ale fiecăruia, câteva reviste, o carte bună aflată cu greu etc., nu-s destul. Echitabil ar fi dacă și preotul ar avea o „eșire la mare“, unde să-și scalde sufletul, de truda și sudoarea muncii prestate, în baia multor probleme ce-l preocupă. Ce ziceți fraților? Nu ne-ar fi de mare folos duhovnicesc și intelectual, o adunare pentru 1—2 săptămâni pe vară, într'un loc designat de mai marii noștri, ca cel mai potrivit?

Închipuiți-vă că la una din mănăstirile eparhiei noastre, acum când ocupațiile credincioșilor noștri ne permit aceasta, s'ar rândui pentru preoțime o retragere de aceasta culturală, să-i zicem cursuri libere.

Și — printre orele sfintelor citanii — conferențieri anume chemați, să tâlmăcească idei și fapte ce ar intra în sfera preocupărilor unor astfel de ascultători.

De sigur că nu eu am calitatea de a detalia aceste lucruri de program.

Pe mine mă stăpânește numai ideea, că un astfel de popas intelectual de „ora et labora“, acolo în liniștea unei vetre sfinte, ar turna în sufletele noastre bunătăți de mari nădejdi.

Roadele culese din aceste fericite prilejuri, ar complecta strălucit străduințele de mai bine ale fiecăruia, dând directive largi activității noastre sufletești și pastorale.

Atunci, numai atunci — și noi cei de pe sate — vom putea spune că nu trăim o vreme cu secetă de conferințe.

Pr. V. Ștefănescu-Rimetea.

O carte nouă.

Nu de mult a ieșit de sub teascurile tiparului o carte nouă: „Pidalion“-ul. Doi preoți tineri, unul Arhimandrit, Zosinma Târâlă și altul preot de mir, Haralambie Popescu din București, și-au unit puterile de muncă și pricepere, dând la iveală o colecție de canoane, umplând prin aceasta o parte din golul ce-l avem noi în Biserica Ortodoxă Română. Ce urmărește această co-

lecție, lămuresc autorii în „Cuvântul“ cu care încep cartea. Pe lângă folosul practic, mărturisit de autori, acest „mânelnic“ de canoane, prezintă și o altă însemnătate. Dă ființă creștinilor — cler și popor — să facă cunoștință apropiată cu „Tocmelile Bisericii“, care precum zice Mitropolitul Ștefan, (Îndreptarea legii, Târgoviște, 1652) „pun lege, legătură și hotar împăraților și domnilor, patriarșilor și mitropoliților, egumenilor și călugărilor, preoților și diaconilor, boerilor și bogaților, stăpânilor și slujilor, celor ce oblăduesc și celor ce se oblăduesc, părinților și ficiilor, bărbaților și muierilor, înșuraților și celor neînșurați, celor poșnici și celor ce nu se postesc, înțelepților și celor nedomeriți. Acestea învață și pre împăratul și domnul să le țină și să le cinstească cu toată puterea și pre Mitropoliți și Episcopi.“

Prin urmare „Tocmelile Bisericii“, având o viață vecinică și o obligație universală, e necesar să fie cunoscute cât mai mult și mai bine, nu numai de cler, ci și de mireni. Dar „cum să se auză, dacă nu se predică“ și cum să se citească, dacă nu se tipărește? Iată aci meritul autorilor! Pidalionul tipărit la 1844 în mănăstirea Neamțu de mitropolitul Moldovei, Veniamin Costache, este foarte rar, apoi tradus fiind într'un limbajiu greoiu și tipărit cu litere chirilice îl face și mai greu de folosit. Nu mai vorbesc de colecțiunea de canoane a Mitropolitului Andrei Șaguna dela 1871: „Carte manuală de canoane... cu comentarii — o prelucrare scurtă a Pidalionului cu comentarii, unele fiind extrase din Pidalion, iar altele adăogate de Șaguna — de asemenea fiind foarte rară, apariția Pidalionului astăzi face un serviciu foarte mare bisericii noastre.

Cuprinsul Pidalionului îl formează:

1. Canoanele sfinților Apostoli.
2. Canoanele celor șase sinoade ecumenice.
3. Sinoadele particulare în ordinea următoare: a) Canoanele sinodului din Constantinopol 861, b) ale celui din Constantinopol 879, c) ale celui ținut sub Ciprian în Cartagiu 879, d) ale celui din Ancira 314, e) din Neocezarea, f) din Gangra, g) din Antiohia, h) din Laodicea, i) din Sardica, j) ale celui din Constantinopol 394 și l) ale celui din Cartagina 419.

4. Canoanele sf. Părinți: Dionizie, Grigorie din Neocezarea, Petru, Atanasie Cel Mare, Vasile Cel Mare, Grigorie Cel Mare, Grigorie Teologul, Amfilohie, Timotei, Teofil, Ciril, Ghenadie, Ioan Ajunătorul, Tarasie, Nichifor Mărturisitorul, și Nicolae al Constantinopolului.

În ce privește așezarea sinoadelor și a sfinților Părinți autorii au urmat ordinea Pidalionului tipărit la 1844. Limba e neaoș românească.

Materia din Pidalion e împărțită după obiectul ei, în capitole, iar canoanele provenite din orice sinod, sau date de oricare din sfinții Părinți și care se referă la acelaș obiect sunt așezate sub acelaș capitol, în ordine cronologică.

Având în vedere că lucrarea formează un singur volum, consultarea devine foarte ușor, întrucât un singur comentariu lămurește „*stricto sensu*“, canoanele de sub acelaș capitol, fără să fi nevoit a răsfoi sute de file pentru fiecare canon în parte. În ce privește explicațiile aceste sunt extrase parte din talmăcirile Pidalionului, la care s'a mai adăogat date din istorie și din opera lui Nicodim Milaș, acolo pe unde s'a simțit necesitatea.

La sfârșit se găsește „tabla de materii“ și cu bucurie putem înregistra și un „indice alfabetic“, — atât de neobișnuit în cărțile noastre, — așa că prin aceasta citorilor li se oferă o foarte mare ușurare, aflând imediat ceea ce doresc.

Lucrarea conține 484 pagini, format mare. Costă 350 Lei, iar dela autori direct adresa: Haralambie Popescu București, str. Sfinților Voevozi 4 costă 300 Lei cu porto.

Această carte să nu rămână necitită de nici un preot și să nu lipsească din bibliotecile parohiale.

Prof. A. Buzdug.

O biografie a preoției din generația Unirei.

Încredințați că puterea morală în societate are ca fundament puterea morală a familiei, ne gândim la întocmirea unei lucrări, care să cuprindă în ea valoarea faptelor săvârșite de vechii preoți pentru sporișirea credinței în jurul altarului cu desăvârșirea moralei în parohie și în mijlocul fa-

miliei, în scopul de a crește copiii în frica de Dumnezeu și în iubirea de neam.

Generația de preoți dinainte de războiu, aproape întregă este adormită întru Domnul. Dela această generație a rămas puterea morală covârșitoare pe care noi urmașii ei, o simțim la fiecare pas că ne stăpânește în toate acțiunile. A rămas mirosul de tămâie viu, dătător de energii, în așezămintele unde mâna preoților a lucrat statornic.

Dela vechii preoți, cu barbă mare și cu plete lungi, au rămas copii mulți și buni. Ei au dus mai departe zestrea nepieritoare sufletească a părinților, formând fără exagerare în toate faptele săvârșite, piatra morală din capul unghiului, a zidirii Patriei noastre. Acestora li se datorește în mare parte coeziunea morală a tuturor biruințelor vădite și latura de cinste neștirbită din viața Patriei actuale.

Lucrarea ar cuprinde în ea biografia vieții și descrierea faptelor, foarte sumară, a preoților din generația veche și a feciorilor de preoți în curgerea celor două decenii dinainte de războiu până după întregirea neamului și ar însemna mărturia vremurilor doveditoare, că vechea generație de preoți și urmașii direcți ai acestei generații, au săvârșit fapte în viață pentru familie și pentru neam, numai în puterea educației morale sporită și moștenită, ca singura tărie biruitoare. Lucrarea va fi un îndreptariu moral pentru generația tânără de astăzi cât și pentru cele ce vor urma.

Pentru aceasta, cu dragoste frățească, rog pe toți preoții și feciorii de preoți, și pe acei cari au bunici, unchi și frați preoți, din tot cuprinsul României, să-mi trimită până la 1 Decembrie 1933 date sumare asupra vieții preoților, cuprinzând numele lor, locul și anii de păstorire, faptele săvârșite și în special date asupra copiilor lor, câți la număr, numele lor, insistând asupra felului cum li s'a făcut educația, în ce școli și care sunt faptele săvârșite pentru binele obștesc înainte de războiu, în timpul războiului și după războiu. Se pot trimite și fotografii.

Datele se vor trimite pe adresa:

Volbură Polană Năsturaș
Cercul de Recrutare, Timișoara.

∞	CONFERINȚE PREOȚEȘTI ȘI CERCURI RELIGIOASE	∞
---	---	---

Cerc pastoral în parohia Geaca.

Preoțimea cercului pastoral Mociu, răspunzând chemării președintelui acestui cerc, Duminecă în 23 Iulie a. c. s'a întrunit în frunțașă parohie Geaca, sub prezența Pr. Ioan Macavei din această parohie.

Conform programului stabilit, la ora 8 a. m. toți membrii cercului fiind de față, se îndreaptă spre biserica locală, înaintea căreia o mulțime mare de enoriași, dornici de a-și adăpa sufletele însetate, din isvorul nesecat al dumnezeieștilor învățături, așteptau pe slujitorii sf. altar.

Intrați în biserică, preoți și popor, s'a început slujba Utreniei, urmată de sf. Liturgie, ambele servite în sobor de către toți preoții, dând răspunsurile liturgice corul bărbătesc instruat și condus cu dibăcie de vrednicul inv.-dir. Nicolae Vereș.

La priceasnă pr. Ioan Lazar din Căian a rostit o predică potrivită, în legătură cu Evanghelia zilei și prin exemple din Sf. Scriptură și viața de toate zilele, a scos în relief puterea cea mare a credinței, îndemnând pe credincioși să păstreze și cultive în sufletele lor această virtute, așa după cum ne învață biserica noastră strămoșească care este chivernisitoarea credinței adevărate și conducătoarea sufletelor spre limanul mântuirii. La sfârșitul sf. Liturgii s'a servit un parastas pentru odihna enoriașilor repausați.

După masă programul s'a continuat prin cercetarea la domiciliu a bolnavilor și prestarea diferitelor servicii pentru aceștia. Iar după aceasta preoții s'au întrunit în ședință intimă, în care după ce s'au discutat mai multe chestiuni de ordin pastoral, președ. de acord cu membrii cercului, au hotărât ca proxima întrunire a cercului nostru să fie la data de 8 Sept. a. c. (Nașterea Sf. fecioare) în parohia Căian, a cărei biserică păstrează tradiția unei mănăstiri, unde în vechime, cu ocaziunea praznicului de mai sus, se organizau adevărate pelerinaje, participând preoți și popor din cele mai îndepărtate părți ale județului. După aceasta pr. Ioan Macavei, în calitate de preș. al cercului, prin câteva cuvinte binesimțite mulțu-

mește preoților oaspeți, în numele său și al enoriașilor, pentru dragostea ce au dovedit față de misiunea lor, ținând a fi la datorie fără considerare la greutatea de ordin material ce le-a reclamat deplasarea, iar preoții la rândul lor mulțumind de călduroasa primire ce li s'a făcut, își iau rămas bun, îndreptându-se fiecare spre căminul său, aducând laude și mulțumiri celui Atotputernic pentru ajutorul de care i-a învrednicit să-și poată îndeplini datoria.

Pr. Ioan Lazar.

Cerc pastoral în parohia Gârbova-de-sus.

Preoții cercului au descins în această parohie în Dumineca din 23 Iulie a. c. A fost o zi frumoasă. Slujba Utreniei s'a început de părintele local. Sosind preoții cercului se continuă slujba în sobor cu sf. Liturgie. Răspunsurile liturgice sunt date de corul începător al parohiei, sub conducerea înv. Ier. Ciungan. La priceasnă predică dl teolog M. Chiorean, despre puterea credinței. La sfârșitul sf. Liturgii se face slujba sf. Maslu pentru toți credincioșii, combinată cu sfințirea apei mici. Se încheie cu cuvântarea președintelui pr. L. David, despre necesitatea iubirii creștine. Credincioșii au ascultat cu atențiune și adâncă evlavie întregă slujba precum și cuvântările rostite. În urmă au fost unși cu untul de lemn sfințit și stropiți cu apă sfințită. După masă la ora 4 s'a săvârșit Vecernia, încheindu-se cu cetiri din o carte a Oastei Domnului.

Menționăm că păr. V. Maxa este și azi un bun gospodar al parohiei, câștigând pe seama bisericii o avere frumoasă. Om practic, se preocupă cu idea edificării unui nou edificiu de școală confesională. Are planul lucrat gata. Ne bucurăm că și la bătrânețe își menține vigoarea tinereții. Dsa este mult ajutat de vrednicul înv. Ier. Ciungan, om de condei, înjghebând un cor cu tineretul parohiei. Îi exprimăm mulțumiri publice pentru activitatea culturală și morală ce o depune în mijlocul sătenilor săi.

Correspondent.

„Ortodoxia și Românișmul în trecutul nostru“ de Dr. Grigorie Comșa, Episcopul Aradului. Volum de 227 pagini. Prețul 50 Lei, plus porto postal. Tiparul Tipografiei Diecezane. Arad 1933.

Cea mai recentă lucrare a P. S. Episcop

Grigorie al Aradului, cu titlul de mai sus, este o apologie documentată a rolului național al ortodoxiei noastre dela începuturile ei și până în ziua de azi. Ceeace nu se găsește în cărțile de istorie, cea mai fericită îmbinare a unității de sânge și a unității sentimentelor cu concepția creștină, concretizată în atitudini precise, se manifestă în această lucrare.

Muncă stăruitoare a depus autorul pentru a fi de ajutor oamenilor credinței precum și celor ai științei, ori de câte ori este vorba să se documenteze concret asupra rolului național al ortodoxiei, ajunge titlul unor capitole ca să vedem importanța cărții: Ortodoxia la leagănul neamului nostru, rolul ei la întemeierea principatelor, pe vremea lui Ștefan cel mare, salvarea Românișmului prin biserică în cursul veacurilor, românișmul ortodoxiei pe vremea lui Mihai Viteazul etc. Captivante sunt expunerile despre menținerea Românișmului prin vlădici persecutați, despre Românișmul mitropolitului Varlaam și altor mitropoliți ai Moldovei, despre ortodoxie ca izvor al dreptului românesc, rolul preoților în revoluția lui Avram Iancu, a lui Tudor Vladimirescu, în revoluția din 1848, la Unirea Principatelor și în războiul mondial. Autorul se ocupă pe larg și de epoca lui Șaguna sub raport național, de rolul național al școalelor ortodoxe, de menținerea naționalismului prin biserică în Basarabia și Bucovina etc.

Orice om de luptă are nevoie de această carte în cuvântări și predici. Serviciile acestei cărți sunt mari, mai ales că autorul aduce date precise și astfel înlătură obiceiul de a se vorbi numai în generalități de rolul național al Bisericii ortodoxe, care prin aceasta s'a învrednicit de recunoștința tuturor.

CRONICA

Sfîntirea temeliei casei parohiale din Teiuș s'a făcut în ziua de 6 August c. prin parohul locului Vasile Bârluțiu și pr. M. Pușcaș din Stremț, în asistența întregului popor din Teiuș. Zidirea acestei case e o nouă faptă a străduințelor neostemite a preotului Vasile Bârluțiu. În aceste vremuri grele e într'adevăr un curaj să te

apuci de zidirea unei case parohiale. Dumnezeu însă va ajuta teiușenilor ca lângă frumoasa biserică să zidească o corespunzătoare casă parohială.

Onorații colaboratori la Calendarul eparhial, sunt rugați să trimită manuscrisele până la data de 20 Septembrie c.

Donație. Dl Emanuil Scrobote, directorul școlii primare de stat din Zlatna, a dăruit pentru reparația casei noastre parohiale din Trâmpoele, suma de 5000 Lei. Pentru acest gest pilduitor parohia îi exprimă respectoase mulțumiri.

Dela Școala minieră din Baia-mare. Direcțiunea Școlii miniere din Baia-mare aduce la cunoștința celor interesați că la această școală în anul școlar 1933/34 nu vor funcționa cursurile anului I și II, ci numai cursurile anului III, cu elevi promovați de această școală din anul II. În anul școlar 1934/1935 urmează să funcționeze ca „Școală de conductori minieri și metalurgi” începând funcționarea cu cursurile anului I. Legea de reorganizare și regulamentul de aplicare vor fi publicate la timp în Monitorul Oficial și în ziare.

La Gimnaziul de stat, cu internat, pentru băieți „P. Șpan” din Baia-de-Arieș jud. Turda, ținutul Moților din Munții-Apușeni, mai fiind locuri libere atât în cele 4 clase cât și în internat, se primesc înscrieri pentru toate clasele, începând din 20 August și până la deschiderea cursurilor. În cl. I se primesc băieți cari au terminat în satul lor 4 sau 5 cl. primare și nu sunt trecuți de 14 ani. Taxa de înscriere este de 700 Lei la an și se plătește în 3 rate; La înscriere 300 Lei, după Crăciun 200 Lei și după Paști 200 Lei. Pentru hrană și locuință în internat se plătește 5500 Lei la an, ceace ar veni 550 Lei la lună, tot în 3 rate. Pentru elevii din apropiere și pentru cei care nu vor putea plăti taxa de internat, se găsesc în localitate gazde (cvar-tire) ieftine, care în schimbul a 60—80 Lei pe lună, sau câteva litre de grâu ori cucuruz la an, le dă un pat de dormit, căldură, lumină și le pregătește și mâncare din alimentele aduse de ei deacasă. Elevii săraci dar meritoși din comunele de munte ale Moților, cari vor dovedi sărăcia părin-

ților lor prin acte de paupertate (sărăcie), se vor bucura de reduceri la toate taxele. Printr'o carte postală se pot cere dela Direcțiunea școlii toate lămuririle necesare.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 3610/1933.

CONCURS

Prin aceasta se publică concurs pentru primirea de studenți în Academia noastră teologică din Cluj, cu termenul de 15 Septembrie a. c.

1. Candidații cari doresc să fie primiți vor înainta Consiliului nostru eparhial o cerere scrisă cu mâna proprie, anexând în original următoarele documente:

a) Actul de naștere și botez dela oficiul parohial;

b) Atestatul de bacalaureat;

c) Atestat medical, prin care să se constate integritatea spirituală și corporală a petentului;

d) Declarația petentului, subscrisă de părinți sau tutori, că după absolvirea cursului teologic, va intra în slujba eparhiei cel puțin 5 ani de zile, la din contră va restitui fondului seminarial toate speșele de întreținere, precum și bursele primite.

Cererile instruite cu aceste documente, se vor înainta Consiliului, până la 15 Sept.

Cereri intrate după acest termen nu se vor lua în considerare.

2. Nu se vor primi decât candidați înzestrați cu darul de a cânta.

3. Candidații acceptați se vor prezenta în ziua de 28 Septembrie, la viza medicală și la examinarea aptitudinilor lor muzicale, dela care atârână primirea definitivă în Academie.

Atât cei primiți cât și clericii cei vechi se vor înscrie în zilele de 28—30 Sept.

4. După 1 Octombrie nu se va mai face nici un fel înscriere. Cei neînscși până la acest termen vor fi considerați retrași din Academie.

5. Cu ocazia înscrierii fiecare student va plăti 150 Lei taxa de înscriere și 50 Lei pentru bibliotecă.

Pentru întreținerea la Internatul Academiei studenții vor avea să solvească o taxă anuală de **8000 Lei**. În patru rate. 1: la înscriere; 2: la 1 Decembrie; 3: la 1 Februarie; 4: la 1 Aprilie.

6. Până la 1 Oct. studenții vechi vor achita toate restanțele, precum și cel puțin o rată pentru anul școlar 1933—34, altfel nu vor putea fi primiți în Academie sub nici un motiv.

7. Toți clericii vor locui în internatul Academiei. Externi nu se vor mai admite.

8. Dela taxele de mai sus nu poate fi scutit nimenea. Burse sau alte ajutoare pentru acest an școlar nu se vor da.

9. Fiecare student primit în Institut va aduce cu sine cel puțin patru schimburi de rufe în stare bună.

Dela data înmatriculării studenții intră în toate drepturile și datorințele satorite în Regulamentul Academiei.

10. Nici un student nu poate cerceta în același timp, ca student ordinar, alte institute de învățământ.

La înmatriculare fiecare este obligat a se prezenta în persoană cu documentele originale.

Dela dispozițiile de mai sus nu se va mai putea face nici o excepțiune.

Cursurile regulate încep la 1 Octombrie.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial, ținută la 13 Iunie 1933.

Nicolae Ivan,
Episcop.

Laur. Curea,
secretar.

Nr. 4731—1933.

COPIE de pe adresa Casei Naționale de Economii și Cecuri Poștale, Nr. 6940/1933.

Avem onoare a aduce la cunoștința Dv. că în urma Convențiunii intervenită între Cassa Națională de Economii și Cecuri Poștale (C. E. C.) și Regia Autonomă a Poștelor și Telegrafelor (R. A. P. T. T.), semnată de ambele părți, s'a fixat de comun acord începerea operațiunilor Serviciului public de conturi curente, viramente și cecuri poștale (Serviciul de cecuri) pe ziua de 1 August a. c. atât la Sediul Cassei, în localul său din Palatul Cassei de Depuneri și Consemnațiuni, Calea Victoriei Nr. 13 București, cât și la oficiile poștale

din țară, cărora li s'au trimis la timp formularele necesare și broșurile explicative.

Serviciul public de conturi curente, viramente și cecuri poștale oferă cel mai modern și economic cel mai recomandabil mod de plată, experimentat cu mare succes în alte țări, unde a luat proporții nebănuite. El are posibilități nelimitate să pătrundă în viața economică a țării și să introducă mijloacele necesare în sistemul de circulație fără numerar.

Sunt peste 3,000.000 proprietari de conturi curente la Cassele de economii și cecuri poștale din lume.

Cunoștințele despre acest serviciu public e necesar să fie răspândite în toate straturile sociale, dar în special la industriași și comercianți, agricultori, profesioniști și la oricare om care are mișcare de bani în țară.

Consiliul de Administrație al Cassei, considerând că înființarea serviciului public de conturi curente, viramente și cecuri poștale, constituie un eveniment important în viața economică națională, împlinind un mare gol simțit în urma crizei financiare: Considerând că autoritățile statului și în general orice oficiu public pot înlesni, o cât mai largă publicitate despre acest serviciu, a hotărât:

1. Publicitatea în ziare despre începerea operațiunilor de cecuri pe ziua de 1 August a. c., arătându-se avantajile ce prezintă;

2. Distribuirea unei broșuri cu instrucțiuni referitoare la serviciul public de cecuri formular Nr. 230 însoțită de o adresă la fel ca prezenta: cu rugămintea de a da fiecare dispozițiuni organelor în subordine ca prin felul cum va găsi cu cale, mai bine și mai practic, să aducă la cunoștința publicului începerea funcționării Serviciului public de conturi curente, viramente și cecuri poștale pe ziua de 1 August a. c., precum și avantajilor ce el oferă.

Casa Națională de Economii și Cecuri Poștale fiind instituțiune garantată de Stat, toate operațiunile sunt făcute în cea mai mare siguranță.

Cassa are asigurată o organizație sistematică prin contabilitatea mecanică, în așa fel că poate executa oricât de multe operațiuni zilnice, cu cea mai mare rapiditate și exactitate.

p. Președintele Consiliului de Administrație:
ss. Ing. I. Pitulescu.

Consilier:
ss. M. Dăscălescu.

p. Director General:
ss. Ioan Roco.

Cluj, la 19 August 1933.

Consiliul eparhial.